

म.भा.टी.

॥७१॥

एवमर्जुनेनप्रार्थितोभगवानुवाच कालइति इहास्मिन्संगमेलोकात्समाहर्तुमक्षितुं प्रवृत्तः प्रवृद्धो महालोकक्षयकृत्कालो नाम परमेश्वरोस्मि यस्मादेवं तस्मात्कृते पितृत्वां विनापि सर्वे न भविष्यन्ति मरिष्यन्ति के ते सर्वे ये प्रत्यनीकेषु शत्रुसैन्येषु योधाः शूराः भीष्मादयोऽवस्थितास्ते ॥ ३२ ॥ तस्मादिति यस्मात्त्वां विनाप्येते मरिष्यन्ति तस्मात्त्वं उत्तिष्ठ युद्धाय शेषं स्पष्टं ॥ ३३ ॥ माव्यथिष्ठाः एते महांतः कथं हंतुं शक्या इत्याकुलीभा वं मागा इत्यर्थः जेतासि जेष्यसि सपत्नान् शत्रून् ॥ ३४ ॥ भगवतैव मुक्ते सति पश्चात्किं वृत्तमित्यपेक्षायां संजय उवाच अत्र कृतां जलित्वा दिनाचिन्हेन भगवद्वाक्योद्ध्वं न किरीटी न करिष्यतीति सूच्यते सगद्गदं भ यर्हर्षाद्यावेशेन गद्गदेन कंठा कंपनेन सह वर्त्तत इति सगद्गदं यथा भवति तथा आह उक्तवान् भीतभीतः अत्यंतभीतः सन्नाहेति संबंधः अत्र आहेति पदच्छेदे पुनर्जुन उवाचेति पुनरुक्तं स्यात् अंतः प्रणम्य अर्जुन उवाचेत्ये व संबंधो न तु प्रणम्य आहेति कातर्हि आहेति क्रियाया गतिः नेयं क्रिया किंतु अहेति प्रसिद्ध्यर्थं मव्ययमित्यदोषः ॥ ३५ ॥ एकादशभिः श्लोकैर्जुन उवाच स्थाने इति हेतुषी केशसर्वेन्द्रियप्रवर्त्तकं अंतर्यामिन् त

श्रीभगवानुवाच कालोऽस्मि लोकक्षयकृत्प्रवृद्धो लोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः ॥ कृते पितृत्वां न भविष्यन्ति सर्वे येऽवस्थिताः प्रत्यनीकेषु योधाः ॥ ३२ ॥ तस्मात्त्वमु त्तिष्ठ यशोलभस्व जित्वा शत्रून् भुंक्ष्व राज्यं समृद्धं ॥ मयैवैते निहताः पूर्वमेव निमित्तमात्रं भवसव्यसाचिन् ॥ ३३ ॥ द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च कर्णं च तथा न्यानपि योधवीरान् ॥ मया हतांस्त्वं जहि माव्यथिष्ठा युद्धास्व जेतासि रणे सपत्नान् ॥ ३४ ॥ संजय उवाच एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य कृतां जलिर्वपमानः किरीटी ॥ नमस्कृत्वा भूय एवाह कृष्णं सगद्गदं भीतभीतः प्रणम्य ॥ ३५ ॥ अर्जुन उवाच स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च ॥ रक्षांसि भीतानि दि शो द्रवंति सर्वे नमस्यन्ति च सिद्धसंघाः ॥ ३६ ॥ कस्माच्च तेन न मे रन्महात्मन् गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे ॥ अनंतदेवेश जगन्निवास त्वमक्षरं सदसत्तत्परं यत् ॥ ३७ ॥

वप्रकीर्त्यानामसंकीर्तनेन जगत्प्रहृष्यति यत्तत्स्थाने युक्तं स्थाने इत्यव्ययं युक्तमित्यर्थे यत्तव प्रकीर्त्या जगदनुरज्यते तदपि स्थाने युक्तं यत्तव प्रकीर्त्या रक्षांसि भीतानि संतिदिशो द्रवंति पलायन्ते तदपि स्थाने युक्तं यच्च त्वां सर्वे सिद्धसंघाः कपिलादीनां समुदायाः नमस्यन्ति तदपि स्थाने अयं श्लोको रक्षोघ्नमंत्रत्वेन मंत्रशास्त्रे प्रसिद्धः स च नारायणाष्टाक्षरसुदर्शनास्त्रमंत्राभ्यां संपुटितो ज्ञेय इति रहस्यं ॥ ३६ ॥ कुतो मां सिद्धसंघानम स्यन्ति यतस्तेऽप्यहमिव ब्रह्मांशशतानि स्रष्टुमर्हतीत्यत आह कस्मादिति हे महात्मन् कस्माद्धेतोस्ते त्वां न मे रन्महापितुन मे रन्नेव तत्र हेतुः गरीयसे तेऽपि गुरुवत्स्वमपि गुरुस्तथापि त्वमतिशयितो गुरु रसीत्यर्थः कुतो ममैवा ति शयस्तेषां मम च समानेऽपि सत्यसंकल्पत्वादौ सत्यतश्चाह ब्रह्मणोऽहिरण्यगर्भस्यापि आदिकर्त्रेऽपि तामहाय पंचमहाभूतसृष्टिद्वारा ब्रह्माणं सृजते इत्यर्थः जगद्वापारवर्जं प्रकरणादसन्निहितत्वाच्चेति न्यायेन नित्य सिद्धेश्वरस्य तवाज्ञया ते सर्वेऽप्यैश्वर्यभाजो भवन्ति न तु त्वत्समास्ते अतएव हे अनंत हे देवानां ईश जगन्निवास जगतामालयभूत त्वं अक्षरं शुद्धं ब्रह्म कीदृशं अक्षरं यत् सदसत्तत्परं सच्च असच्च सदसतीताभ्यां परंच सद सत्तत्परं कार्यकारणं तदुभयातीतं चेति त्रिविधमित्यर्थः ॥ ३७ ॥